ÎNAINTEA ETAPEI A 5-A CATEGORIA

Privită în ansamblul ei, se poate afirma că etapa a patra a campionatului categoriei A s-a situat la nivelul celei precedente, că revirimentul — mai mult sau mai puțin pronunțat — vădit de echipe după 1890 de minute de joc n-a fost deminţit în următoarele 630 de minute ale confruntărilor de duminică dintre 14 formaţii fruntaşe. A fost vizibilă şi în această duminică fotbalistică străduinţa celor mai multe dintre echipe de a depăşi tradiţionala „încălzire" şi de a intra în linia dreaptă a comportării lor. Unele au reuşit cu mai mult succes, altele cu mai puţin şi, în fine, o a treia categorie, mai puţin numeroasă, fără rezultatul dorit.

În fruntea clasamentului se află — şi nu întîmplător — tocmai formaţiile care au început bine noul sezon şi şi-au continuat activitatea chiar cu plus, ca rezultate tehnice şi — mai ales — ca joc : DINAMO, la egalitate de puncte cu PROGRESUL (7) şi STEAUA (6). Dintre ele, desigur că pe plan superior se situează echipa dinamovistă, la care se remarcă, într-o măsură mai mare de cît la altele, mai multă preocupare faţă de joc, pentru disciplinarea lui, pentru o mai corectă aplicare tactică. Aşezarea dispozitivului defensiv pe bazele „măturătorului" şi marcajului strict dă rezultate tocmai prin disciplina tactică manifestată de jucători, ca şi declanşarea mai ordonată şi mai precisă a ofensivei, a cărei armă principală rămîne contraatacul, efectuat cu promptitudine şi siguranţă, aproape de nivelul jocului făcut cu două campionate înainte. E drept, că pînă acum adversarii întîlniţi nu au găsit sau nu au încercat o măsură eficace de contracarare a formulei cu „libero" şi, deci, n-au pus probleme apărării dinamoviste. Bănuim, însă, că foştii campioni sînt înarmaţi şi pentru această eventualitate.

La Steaua se desprinde dorinţa de reafirmare şi de revenire la conducerea plutonului fruntaş, totul exprimat printr-un joc echilibrat (la care contribuie şi faptul că este menţinută o formaţie de bază), matur, cu grijă pentru rezultate, dar şi preocupare pentru latura spectaculară, pentru un joc mai stilat. Progresul continuă să-şi încălzească suporterii şi să cucerească aprecieri prin marea sa ambiţie şi putere de luptă, printr-un joc bine organizat, printr-o echipă (aproape aceeaşi care a promovat din „B") proporţionată şi în care Mîndru—Mateianu—Oaidă alcătuiesc un suport tehnic şi moral de nădejde. Desigur că aceste echipe nu au atins potenţialul maxim, dar mergînd pe acest drum nu va trece mult şi vor înscrie realizări superioare. Într-un pluton imediat următor se află echipe care marchează creşteri în joc sau se menţin la acelaşi nivel de comportare : *Petrolul*, care — deşi nu a atins puterea de finalizare prin care se făcuse apreciată — dă semne de îmbunătăţire a jocului, de revenire la linia de plutire ; *Ştiinţa Craiova; U.T.A., Jiul, Farul* şi *Dinamo Piteşti*, par să fi depăşit „perioada tatonărilor şi emoţiilor", deşi manifestă fluctuaţii de la etapă la etapă.

În schimb, Rapid nu reuşeşte să iasă din „pasa neagră" în care se află de la începutul sezonului, echipa dovedindu-se în scădere accentuată de randament ; *C.S.M.S. Iaşi* reprezintă încă un semn de întrebare, cu toate că a reuşit, în sfîrşit să cîştige acasă, trecînd, ca să spunem aşa, peste un impas moral, iar *Politehnica, Steagul roşu* şi *Universitatea*, care continuă să se situeze sub nivelul aşteptărilor, încheie un grup de echipe care fac notă discordantă, pentru moment, cu restul.

În încheierea acestei sumare treceri în revistă a echipelor în lumina ultimei etape, să consemnăm două fapte : *pe de o parte apariţia unor nume noi în prima categorie (Moţ*—U.T.A., *Roman*—Petrolul, *Bodrojan*—Politehnica, *Niţă*—Ştiinţa, *Etem*—Farul), elemente care au trecut „examenul de admitere" şi care, pregătite serios în continuare şi folosite cu chibzuinţă, pot deveni jucători de nădejde ; *iar pe de altă parte, atmosfera nesportivă de pe stadioanele din Craiova, Braşov şi Iaşi*, produsă de unii spectatori care înţeleg în mod greşit că a încuraja echipa favorită, locală bineînţeles, înseamnă a jigni, a insulta chiar echipele oaspete prin manifestări care nu au nimic comun cu întrecerea sportivă.

Să sperăm că viitoarele etape ne vor da prilejul ca, o dată cu consemnarea creşterii nivelului de joc al echipelor, să evidenţiem şi nota de sportivitate de pe toate terenurile din ţară.

Petre GAŢU

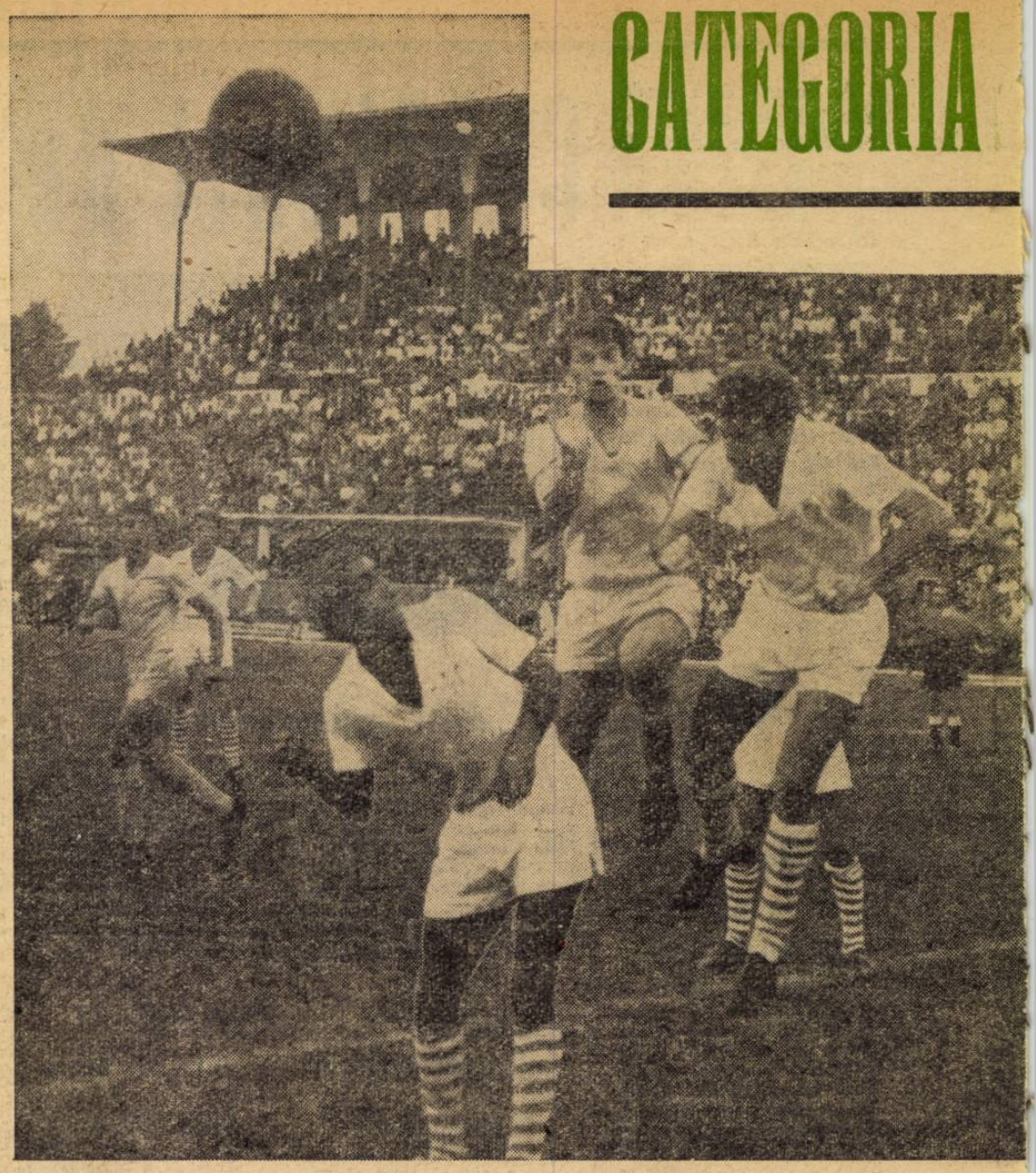

Fotografia aceasta arată faza premergătoare golului victorios din minutul 90, înscris de Petrolul un vot de blam pentru atacanţii ploieşteni. Trei fundaşi, Florea, Boc (sărind la cap cu Bacoş) şi respinsă în acest moment a fost reluată în gol de mijlocaşul Dragom

La Piteşti, portarul timişorean Popa, respinge mingea în duelul cu Ţurcan, flancat de Roman
Foto : Petre STAN

DIMENSIUNILE REALE ALE VICTORIEI PITEŞTENE

„Victorie netă"... „învingător scontat"... „victorie comodă", *iată cîteva „etichete" aparent potrivite ultimului 2—0 de la Piteşti, meci la care s-a mers solist cu „1" la Pronosport şi unde solistul a „ţinut", după cum se ştie, fără să se fi iscat vreo problemă, de la un cap la altul al meciului partida jucîndu-se într-un singur sens, spre poarta Politehnicii.*

La o analiză cît de cît mai exigentă a celor petrecute pe stadionul argeşean, victoria echipei locale, partida în sine, promovează concluzii nu lipsite — credem — de interes pentru ambele formaţii, dar mai ales pentru viitorii adversari ai lui F.C. Sevilla.

De la început trebuie clar subliniat faptul că atacul piteştenilor — acum cîteva luni compartiment forte al acestei echipe' — a jucat fără organizare, fără idee tactică, fără nerv, fără vlagă şi, în consecinţă, fără eficacitate.

Cele două goluri înscrise de fundaşul Ioachim Popescu, promotorul celor mai periculoase acţiuni ofensive ale gazdelor, sînt o ilustrare la obiect, indirectă, a incapacităţii cvartetului lor ofensiv.

Analizînd construirea atacurilor argeşenilor în meciul cu Politehnica Timişoara, am remarcat cauzele care le mînează, anulîndu-le şansele de reuşită. Este vorba, în primul rînd, de greşala centrărilor stereotip-înalte în careul oaspeţilor, unde doar Ţurcan are o şansă, Eftimie şi Naghi, prin gabaritul lor mic, necontînd practic în duelurile aeriene. Lipsa de sincronizare a acţiunilor vîrfurilor de atac, realizată doar în proporţie de 1 la 20 de faze ca şi ritmul lipsit

Marius POPESCU

(Continuare în pag. a 8-a)

CRAIOVENII MUNCES

Pe un stadion ticsit, încins ca o plită de acea parte dintre spectatori pentru care ospitalitatea e o noţiune decedată, studenţii craioveni au învins la limită, dar meritat, echipa Rapid. Vigoarea lui *Mihăilescu* şi *Mincă*, fac bună casă cu plasamentul lui *Deliu* şi *Marin Marcel*. De la fundaşi, începe de obicei acţiunile de atac, dezvoltate prin pase scurte sau medii. Preocupări constructive caracterizează şi pe *Strîmbeanu* şi *Ivan*, care ştiu mereu unde se demarcă *Sfîrlogea* şi cînd trebuie schimbată de pe o parte pe alta, direcţia de circulaţie a balonului. Fostul rapidist *Oblemenco* scăpa de complexul de inferioritate c pe vremea cînd juca alături c Ionescu, Motroc sau Georgesc se află în progres. Calităţile defectele lui nu-l recomandă s joace însă retras, să participe recuperarea balonului şi la in ţierea acţiunilor ofensive. Ar mai bine să rămînă înfipt într ultimii apărători adverşi, pun de unde fără prea multe compl caţii să tragă direct şi cît m frecvent la poartă. *Niţă* este ripa care dă multă vigoare at culul craiovean. Fentează vari

Penaltiul de la Craiova transformat de Oblemenco